

Қатарлас Ескертулер - Үшінші нөмір

Пайғамбарлық хабарлардың күш-қуаты: Аян кітабының періштелерін кезекті сынау үдерісі

Jeff Pippenger
2023-08-08

Алдыңғы мақаланы Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштенің де өз қолында бір хабар алып жүргенін айқындап аяқтаған едік. Екінші және үшінші періштенің хабарымен бірге төмен түскен кезде өздерімен бірге «пергамент» алып жүргені көрсетіледі. Әрбір періште бір хабарды бейнелейді, әрі әрбір хабардың келуі белгілі бір әсер туғызады. Бірінші періште 1798 жылы келді. Сол хабар мөрінен ашылды да, таяп келе жатқан сот туралы білім артты. Сол білімнің артуы құлшылық етушілердің екі тобын тудырды. Екінші періште келгенде, протестанттардың құлауы туралы хабар мөрінен ашылды, әрі білім артты да, екі топ пайда болды. Түн ортасындағы айқай хабары 1844 жылғы 22 қазанда келгенде, ол Эксетер лагерлік жиналысында мөрінен ашылды да, білім артты, әрі қыздардың екі тобы пайда болды. Үшінші періште 1844 жылғы 22 қазанда келгенде, үшінші періштенің хабары және оның білдіретіндерінің бәрі мөрінен ашылды да, білім артты, әрі екі топ пайда болды.

Періштелерден табылатын тағы бір сипат періштенің хабарларының қуаттандырылуына қатысты. Алдыңғы мақала көрсеткендей, екінші періштенің хабары Түн ортасындағы айқайдың хабарымен қуаттандырылды, бірақ Түн ортасындағы айқай жалғыз бір періште арқылы емес, көптеген періштелер арқылы бейнеленеді. Екінші періштеге және Түн ортасындағы айқайға сәйкес келген тарих екінші періштенің хабары Түн ортасындағы айқай онымен қосылған кезде қуаттандырылғанын көрсетеді. Сол кітапта бізге былай делінген:

«Мен көкте ары-бері асығыс жүріп жатқан періштелерді көрдім. Олар жерге түсіп, сосын қайтадан көкке көтеріліп, әлдебір маңызды оқиғаның орындалуына дайындалып жатты. Содан кейін мен жерге түсуге жіберілген басқа бір құдіретті періштені көрдім; ол үшінші періштемен өз дауысын біріктіріп, оның хабарына күш пен қуат беруі керек еді. Періштеге ұлы күш пен салтанат берілді, ал ол төмен түскенде, жер оның салтанатымен нұрланды. Осы періштенің алдында жүріп, соңынан ерген нұр ол зор дауыспен құдіретті түрде былай деп жар салғанда, барлық жерге тарады: Ұлы Бабыл құлады, құлады, жындардың тұрағына, әрбір арам рухтың панасына, әрі әрбір арам әрі жиіркенішті құстың торына айналды. Екінші періште жариялаған Бабылдың құлауы туралы хабар, 1844 жылдан бері шіркеулерге еніп келе жатқан бүлінулердің қосылуымен, қайтадан жария етіледі. Бұл періштенің қызметі дәл өз уақытында келіп, үшінші періштенің хабары зор айқайға ұласқан кезде, оның соңғы ұлы ісіне қосылады. Сонда Құдай халқы жуық арада өздері кездесетін азғыру сағатында берік тұруға барлық жерде даярланады. Мен олардың үстіне қонған ұлы нұрды көрдім, және олар осы хабармен бірігіп, үшінші періштенің хабарын қорықпай, ұлы күшпен жариялады.»

«Көктен түскен құдіретті періштеге жәрдем беру үшін періштелер жіберілді, мен барлық жерден естілгендей болған дауыстарды естідім: “Оның күнәларына ортақ болып қалмауларың үшін және оның пәлелерінен үлес алмауларың үшін, одан шығындар, халқым; өйткені оның күнәлары көкке дейін жетті, әрі Құдай оның заңсыздықтарын есіне алды”. Бұл хабар үшінші хабарға қосымша тәрізді болып көрінді және 1844 жылы Түн ортасындағы айқай екінші періштенің хабарына қосылғаны сияқты, соған қосылды. Құдайдың ұлылығы сабырлы, күтіп тұрған әулиелердің үстіне қонды, және олар қорықпастан соңғы салтанатты ескертуді беріп, Бабылдың құлағанын жариялады және Құдай халқын одан шығуға шақырды, осылайша олар оның қорқынышты жазасынан құтылсын». *Spiritual Gifts*, 1-том, 193, 194.

Түн ортасындағы Айқай екінші періштеге қосылды, ал Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште үшінші періштеге қосылады; және ол үшінші періштеге қосылған кезде, Адвентизмнің бастауында Түн ортасындағы Айқай мен екінші періштенің қосылуын қайталап отыр. Екі куәгерге — екінші және үшінші періштеге — сүйене отырып, әрбір періштенің хабары оны құдіреттендіретін екінші бір хабарға ие. Осы екі куәгер тарихта бірінші періштенің хабары келген кезде, содан кейін әлгі хабар екінші бір хабар арқылы құдіреттендірілетін кезеңнің міндетті түрде келуге тиіс екенін үйретеді. Әрине, бұл бірінші періштеге де қатысты болды. Жаңа ғана келтірген ұзақ үзіндінің алғашқы абзацында Уайт ханым бірінші періштеге Жохан Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштеге телитін дәл сол сипаттарды тән етеді, өйткені ол былай дейді: «Маған оның миссиясы жерді өзінің даңқымен нұрландыру және адамзатты Құдайдың келе жатқан қаһары туралы ескерту екені айтылды». Оның осы үзіндіде бірінші періште туралы айтып отырғаны анық.

Бірінші періштенің хабары 1798 жылы келді, содан кейін 1840 жылғы 11 тамызда, Осман үстемдігі тоқтаған кезде, оған күш берілді. Сол сәтте Аян кітабының оныншы тарауындағы құдіретті періште көктен түсіп, бір аяғын құрлыққа, бір аяғын теңізге қойды. Ол бірінші періштенің хабарын қуаттандыруды бейнелейді, әрі дәл осы жайт бірінші періштенің ісін Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің ісімен бірдей іс ретінде айқындайды. Екеуі де жерді өз даңқтарымен нұрландыруға тиіс еді, бірақ Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште үшінші періштеге қосылады, дәл сол сияқты Түн ортасындағы Айқай екінші періштеге қосылғанындай және Аян кітабының оныншы тарауында түскен періште бірінші періштеге қосылғанындай.

Сондықтан, бірінші періште келгенде, мөрі ашылған бір хабар жария етілді, әрі ол табынушылардың екі тобын тудырды. Бірінші періштенің хабары Аян кітабының оныншы тарауындағы періште арқылы күшке ие болған кезде, оның қолында Жоханға жеуді бұйырған кішкене кітап болды; бұл оның бір хабар әкелгенін, оның мөрін ашқанын және оның табынушылардың екі тобын тудырғанын көрсетеді. Екінші періште, Түн ортасындағы айғай және үшінші періште келген кезде де, сыннан өткізіп, табынушылардың екі тобын тудырған мөрі ашылған бір хабар болды.

Біз қарастырып отырған үзінді Мәсіхтің тарихын Миллериттердің тарихымен салыстыру арқылы, Миллериттер тарихында орын алған дәйекті сыналу үдерісі ежелгі Израилдің соңы

болған Мәсіхтің күндерінде де орын алғанын айқындайды. Егер рухани Израилдің бастауында және ежелгі Израилдің соңында дәйекті сыналу үдерісі орын алған болса, онда ежелгі Израилдің бастауында болғанындай, рухани Израилдің соңында да дәйекті сыналу үдерісі болады.

Миллериттер тарихында бұл 1798 жылдан 1844 жылғы 22 қазанға дейін табынушылардың екі тобын сынап, қалыптастырған бес мөрдін ашылуын бейнелер еді. Бұл үзінді егер сен бір сынақтан өте алмасаң, келесі сынақтан да өте алмайтыныңды айқын үйретеді, өйткені сен оны тіпті сынап та көрмейсің. Сондай-ақ, Мәсіхтің заманында сынақ үдерісінің құтқарылу жоспарына қатысты бұрын таңдалған келісім халқының толық қараңғылықта қалуымен аяқталатыны да анық. Даниял мен Жохан өздерінің артындағы дауысты тыңдайтындарды, ашылған әрбір жаңа ақиқатты жеке зерттеуді талап еткен сатылы сынақ үдерісінен өткендерді бейнелейді.

Даниял мен Аян кітаптары — бір кітап, ал Даниял мен Жохан — сол бір кітаптың екі куәгері. Бір куәгер — кітаптың басы, ал екінші куәгер — кітаптың соңы. Екі куәгер де рәміздік түрде өлім мен қайта тірілуді бастан кешірді: біреуі Мидия-Парсы патшалығы тарапынан қудаланды (бұл Америка Құрама Штаттарын бейнелейді), ал екіншісі Рим тарапынан қудаланды (бұл папалықты бейнелейді). Жохан сенбі күнін ұстанушы болғаны үшін қудалануда; бұл Даниялдың өз ғибадат ету рәсімдерін өзгертуден бас тартқаны үшін қудаланғанымен үйлеседі. Олар бірге дүниенің ақырында жетінші күнгі сенбінің орнына жексенбіге табынуды қабылдаудан бас тартқаны үшін қудаланатындарды бейнелейді.

Даниял мен Жохан арқылы бейнеленген халық мөрленгендер болған не болмақ, өйткені Даниял патшаның «жарлығына» бағынбағаны үшін арыстандар апанына тасталғанда, ниет өзгертілмесін деп, патша тасты мөрледі. Даниял мәңгілік үшін мөрленді, өйткені Мидия мен Парсы заңдары бойынша патшаның жарлығы да, сондай-ақ оның мөрінің құдіреті де өзгертіле алмайтын еді. Патшаның мөрі тасқа басылып, есік жабылды. Есік жексенбілік заң кезінде жабылады, және 1844 жылғы 22 қазанда есік қалай жабылса, сол сияқты, ол есікті ешбір адам аша алмайды. Бұл пайғамбарлықта баяндалған пайғамбарлық оқиғаларды ғана емес, сонымен бірге пайғамбар оқиғаның ішінде бейнеленген кезде, оны қоршаған жағдайларды қолданудың маңыздылығын қарапайым түрде көрсететін мысал болды.

Алайда бұл сондай-ақ бастауын (Даниял кітабын) соңымен (Аян кітабын) бірге бір пайғамбарлықтың екі куәгері ретінде қарастыру күшінің көрінісі, өйткені Киелі жазбалық бір шындықты бекіту үшін дәл екі куә қажет. Алдын ала айтылған оқиғалар да, пайғамбарлықпен байланысты пайғамбарлардың іс-әрекеттерінің бейнеленуі де — екеуі де Құдайдың рухымен шабыттандырылған.

Барлық Жазба Құдайдың рухымен берілген және ілім үшін, әшкерелеу үшін, түзету үшін, әділдікке баулу үшін пайдалы; осылайша Құдай адамы кемелді болып, әрбір игі іске толықтай дайын болсын. 2 Тімотеге 3:16, 17.

Егер Киелі кітапта алдын ала айтылған оқиғалар дүниенің ақырын бейнелейтін болса, онда пайғамбардың сол алдын ала айтылған хабарды қабылдап, оған куәлік еткен сәтіндегі өзі

мен оны қоршаған жағдайы да дүниенің ақырының бейнесі болып табылады. Сондықтан пайғамбардың айналасы мен іс-әрекеттері пайғамбарлық түрде бейнеленген кезде, пайғамбардың өзі — дүниенің ақырындағы Құдай халқының бейнесі. Осы түсінікті негізге ала отырып, Малахи кітабындағы Ілия туралы алдын ала айтылған хабардың желісін Аян кітабының он төртінші және он сегізінші тарауларының желілерімен біріктіргенімізде, олардың бәрі де соңғы ескерту хабарының тарихына куәлік етеді, бірақ олардың куәлігі екі қырлы.

Хабар Құдай халқының сыртында болатын алдын ала айтылған оқиғалардан тұрады, ал екінші бір куәлік пайғамбардың сол хабарды қабылдап, жариялау кезіндегі тәжірибесінен тұрады. Бір тарихтың сыртқысы мен ішкісін бейнелейтін екі пайғамбарлық желі туралы пайғамбарлық ұғымды адвентизмнің ізашарлары танып, оны жұртшылыққа мәлім етілген жазбаға енгізді. Менің ойымша, ізашарлардың осы қолдануының классикалық үлгісі — олардың Аян кітабындағы жеті қауым мен Аян кітабындағы жеті мөрді шіркеудің ішкі және сыртқы тарихын көрсететін қатарлас тарихтар деп танығаны. Мөрлер сыртқы тарихты, ал қауымдар ішкі тарихты бейнелейді.

Малахи кітабындағы Ілиястың хабары, Аян кітабының он төртінші және он сегізінші тарауларындағы хабарлар — Аян кітабының бірінші тарауында «Иса Мәсіхтің Аяны» деп те аталған сол бір соңғы ескерту хабарының өзі. Бірінші тарауда Құдай Әке бұл хабарды Мәсіхке берді, содан кейін Ол оны Жәбірейілге берді, ал ол Жоханға жеткізді, содан соң Жохан оны қауымдарға жолдады. Ілиястың хабары, сондай-ақ Аян кітабының бірінші, он төртінші және он сегізінші тарауларында бейнеленген хабарлар — бәрі де бір ғана, дәл сол хабар.

Пайғамбарлардың рухтары пайғамбарларға бағынады. Өйткені Құдай — тәртіпсіздіктің емес, тыныштықтың Құдайы, әулиелердің барлық қауымдарындағыдай. 1
Қорынттықтарға 14:32, 33.

Бұл әрдайым бір хабар, өйткені «пайғамбарлар пайғамбарларға бағынады». Аяттарда «бағынады» деп аударылған сөздің мағынасы: «бағындыру; өздік түрде мойынсұну: — мойынсұнушылықта болу (мойынсұнғыш), астына қою, бағындыру, (болу, ету) бағынушы (...ға, ...ға қарай), бағыныштылықта болу (...ға, астында), өзін ...ға бағындыру». Барлық пайғамбарлар бір-бірімен келіседі және бір-біріне бағынады, әйтпесе олардың жеткізген хабары шатасу туғызар еді.

Соңғы ескерту хабарының барлық пайғамбарлық бейнелері бір хабарды білдіреді. Он қыз туралы астарлы әңгімедегі «даныштылар» деп саналатындар, сондай-ақ Даниял кітабының мөрі ашылған кезде «білімнің артуын» «түсінетін» «даныштылар» деп те аталатындар — сол «даныштылардың» бұл ерекше хабарды оның мөрі ашылғанда тануы Иеміздің ниеті. Бұл тану Киелі кітаптың өз ішінде айқын көрсетілген библиялық зерттеу әдіснамасын қолдану арқылы жүзеге асады. Бұл әдіснама Ишая кітабының жиырма сегізінші тарауына сәйкес, белгілі бір библиялық тақырыпқа қатысты әртүрлі пайғамбарлық желілерді дұрыс пайғамбарлық оқиғаларды айқындау үшін бір-бірімен қатар қойып, өзара параллель түрде

біріктіру үдерісі арқылы іске асады.

Осы мақаланы осында аяқтай отырып, келесі мақалада осы ойларды жалғастыратындықтан, сізден сабырлық танытуларыңызды өтінемін.